

Eduard Chmelár: Dnes už len hlupák nevidí, že cieľom NIE JE OSLOBODIŤ Ukrajinu, ale ROZLOŽIŤ Rusko!

- CZ24 News | 8. ledna 2023

Putin oznámil 36-hodinové jednostranné zastavenie palby pozdĺž celej frontovej línie od piatka 12.00 h (10.00 h SEČ) do sobotňajšej polnoci (22.00 h SEČ). Ak by bolo dodržiavané, išlo by o prvé zastavenie bojov, odkedy ruské sily 24. februára 2022 napadli Ukrajinu. Avšak Ukrajina, USA a Brusel označil Ruskom jednostranne vyhlásené dočasné prímerie na Ukrajine za “nedôveryhodné”, “pokrytecké” a za “cynický” úskok. Čo si o tom myslí historik a politický analytik Eduard Chmelár?

[Názor](#) Eduarda Chmelára prináša redakcia HD v plnom znení.

PREČO VÍTAM VIANOČNÉ / TROJKRÁĽOVÉ PRÍMERIE

Keď Vladimir Putin vyhlásil jednostranné prímerie počas pravoslávnych Vianoc, potešilo ma to a považoval som to po dlhej dobe za konečne správny krok v tomto ničivom konflikte. Reakcia ukrajinského prezidenta Zelenského a amerického prezidenta Bidena (vyberte si, v akom poradí) ma však len utvrdila v tom, že títo dvaja mier nechcú. Odmietnutie prímeria so slovami, že „nepriateľ chce iba využiť Vianoce, aby zastavil postup našich síl“ nie je ani vynaliezavé, ani nové.

Ak už chce niekto používať historicky nepresné a vždy demagogické porovnania s Hitlerom, nuž tak to bol práve tento nemecký diktátor, ktorý s navlas rovnakými argumentmi odmietal výzvy pápeža na vianočné prímerie, keď tiahol na Moskvu. A dnes, keď zhodou okolností pápež František rovnako vyzýva na „konkrétne kroky, ktoré môžu viesť k ukončeniu bojov“, dostane sa mu navlas rovnakej odpovede ako pred 80 rokmi od Hitlera.

A potom, kde je tu logika, keď Rusko vyhlásilo prímerie JEDNOSTRANNE, bez ohľadu na reakciu Ukrajiny, že ho chce zneužiť? Jediný, kto môže zneužiť (a už aj zneužil) zastavenie ruskej palby, je Kyjev.

Arogancia Bidena i Zelenského

Arogantná odpoveď amerického prezidenta a jeho ukrajinského poskoka je cynická aj preto, že prímerie predsa ulaví predovšetkým ukrajinským občanom, ktorým umožní prežiť pokojnejšie Vianoce. Bludná úvaha, že krátke vianočné prímerie môže zvrátiť situáciu na fronte vysoko prevyšuje aj tie najfantastickejšie konšpirácie. Hoci prímerie privítala aj Organizácia spojených národov, prezident USA Joe Biden opovržlivo reagoval, že nemá chuť reagovať na nič, čo Putin hovorí, a ukrajinský prezident namiesto toho, aby chránil svoj ľud pred bombardovaním, ho poslúchol.

Už viackrát som upozorňoval, že informácie o vojne na Ukrajine v našich médiách sú brutálne skreslené a jednostranné. Ľudia sú dennodenne konfrontovaní so srdcervúcimi príbehmi bežných Ukrajincov (ako napríklad dnes na spravodajskom kanáli RTVS), ktoré v emočne vybičovanej forme vykresľujú, aké je to strašné, keď sa ozve letecký poplach a oni musia utekať do krytov. Áno, KAŽDÁ vojna je strašná, je to najhorší zločin, opakujem to neustále. Problém je, že keď tieto vojny vnímame selektívne, nevidíme ich ako humanitárnu katastrofu, ale ako geopolitický zápas.

Otázka, prečo takúto sústredenú pozornosť médií a srdcervúce náreky politikov a analytikov nevyvolával masaker v irackej Fallúdži, vraždenie detí v Sýrii či humanitárna katastrofa v Jemene, je úplne na mieste. Je legitímne pýtať sa, prečo ste nevyklúčovali amerických športovcov zo šampionátov a amerických umelcov z predstavení v čase, keď Spojené štáty viedli surové imperiálne vojny? Keď dánsku verejnosť nedávno pobúrilo zvolenie ruskej ilustrátorky na čelo poroty Ceny Hansa Christiana Andersena a odmietli ju so slovami – „Bez ohľadu na to, čo si Anastázia Archipovová myslí o vojne, stáva sa symbolom“ – musím sa spýtať, ako sa takéto nevkusné pokrytectvo mohlo prejaviť v krajine autora rozprávky o cisárových nových šatách.

Alebo máme hovoriť o otvorenom šovinizme?

Lebo zmysel pre spravodlivosť nám nedovoľuje prehliadať rozdielny prístup k rozdielnym štátom a musíme konštatovať, že tu nejde o pobúrenie z vojny, ale z toho, kto tú vojnu vedie. Zabudnite preto na nejaký „ačohentizmus“, to je primitívny propagandistický termín, ktorý vznikol len na ospravedlnenie špinavého svedomia tých, ktorí tieto zločiny kryli alebo ich dokonca otvorene podporovali. Keď americké drony vraždili civilistov v Iraku a Pakistane a tu o tom nebola často ani zmienka, upozorňoval som na to, že ľudia v arabskom svete to vidia na záberoch dennodenne a keď sa raz budeme nechápavo pýtať, odkiaľ sa v nich berie tá nenávisť, nech si spomenieme na toto.

Podobne je to aj s ukrajinskou vojnou, ktorej význam máme tendenciu preceňovať a skresľovať. Izraelský bezpečnostný expert maďarského pôvodu Robert C. Castel upozorňuje, že táto vojna nie je vojnou Ázie. V praxi to znamená, že sa na tento konflikt nepozerajú z morálnej dimenzie, vnímajú ju len ako ďalšiu vojnu, ktorá im je vzdialená – podobne ako keď Európu vôbec nezaujímal, keď sa navzájom zabíjali v Sýrii alebo Iraku. Počty mŕtvych boli len štatistikou, napriek tomu, že ich boli státisíce. Preto aj takí spojenci Západu ako Japonsko, Južná Kórea, Taiwan či Izrael, neposielať na Ukrajinu žiadne zbrane, čo kyjevský režim pravidelne vytáča do nepričetna. Castel upozorňuje aj na to, že predstava, že Ukrajina informačnú vojnu už vyhrala, ktorú nášmu divákovi a čitateľovi pravidelne servírujú skorumpované médiá, je úplne skreslená.

Európania neberú do úvahy, že v nezápadnom svete, ktorý je oveľa väčší ako naša civilizácia, sa na to takto nepozerajú. V Indonézii, ktorej počet obyvateľov sa blíži k 300 miliónom, je najpopulárnejším zahraničným štátnikom Vladimír Putin. India, ktorá má 1,4 miliardy obyvateľov, odmietla tlak USA a EÚ v OSN, aby odsúdila ruskú inváziu, urobila z Moskvy svojho najväčšieho dodávateľa ropy a otvorene hlása, že na to, aby udržala 7-percentný ročný rast ekonomiky a vymanila milióny ľudí z chudoby, potrebuje lacné ruské zdroje energie. Indický minister zahraničných vecí Džajšankar dokonca vyhlásil, že čas myšlienkového nastavenia, kedy si v Berlíne, Paríži či Bruseli mysleli, že problémy Európy sú problémami sveta, ale problémy sveta nie sú problémami Európy, už dávno vypršal.

Rovnako upozornil, že od februára Európa doviezla z Ruska viac energie z fosílnych palív než India. „Takže dokým spoločnosť so 60 000 dolármi na hlavu cíti, že sa o seba musí postarať, a ja to beriem ako legitímne, nemala by očakávať, že spoločnosť s 2 000 dolármi na hlavu si to odnesie.“ Nielen Čína, ale aj India presadzuje svoje vlastné záujmy s novou nebývalou asertivitou, odhadzuje akýkoľvek pocit menejcennosti a odmieta bezvýhradné zbližovanie so Západom. Pritom India nás má čo naučiť, lebo mala v dejinách oveľa mierumilovnejšie vzťahy so svetom ako Európa. Kým Európa bola expanzívna a rozvinula tie najhoršie formy imperializmu a kolonializmu, v Indii okrem nacionalistických prejavov nenájdete žiadnu nenávisť voči svetu, je to veľmi otvorená spoločnosť.

Nás na Západe držia vo falošnej predstave, že ukrajinský konflikt posilnil

Západ

Ale významný indický politológ Pratap Bhanu Mehta upozorňuje, že väčšina sveta zdieľa úplne opačný názor. „Vojna na Ukrajine paradoxne znížila dôveru v západné mocnosti a sústredila pozornosť väčšiny štátov na to, ako sa poistiť. India má pocit, že má Spojené štáty prekuknuté,“ hovorí vplyvný indický mysliteľ a odkazuje nám toto: „Áno, budete našťvaní, ale nie ste v pozícii, aby ste s tým niečo robili.“ Neplatí to len o Západe, ale aj o samotnej Ukrajine. Známa indická spisovateľka a aktivistka Arundhati Royová pripomína, že „Ukrajina rozhodne nie je vnímaná ako krajina s jasným morálnym príbehom“.

Malo by nás to znepokojovať o to viac, že vo svete o nej hovoria otvorenejšie ako my, ktorí žijeme v jej susedstve. Pre mňa to nie je novinka, lebo neustále upozorňujem na to, že Ukrajina, ktorá potláča opozíciu, zakazuje opozičné médiá, prenasleduje menšinové cirkvi a oživuje fašistické tradície, nemôže byť ani pri znásilnení mysle nazývaná demokratickou. Poukazovanie na pomery v Rusku na tom nič nezmení, pretože Rusko nechce vstúpiť do EÚ, ale Ukrajina áno. Fakt, že na ňu nemáme žiadne nároky, je desivý.

Poviem otvorene, že mám oveľa väčší strach z takejto nevyspytateľnej Ukrajiny, ktorá nedodržiava pravidlá a agresívne si vynucuje od sveta, aby ju financoval a podriaďoval sa jej záujmom, ako z Ruska, ktoré sa netlačí do nášho civilizačného okruhu. Donútiť Ukrajinu prijať európske civilizačné pravidlá sa javí čoraz zložitejšie. Klaun, ktorý sa stal tragédom, nie je nijakým hrdinom, je to najatý herec, ktorý namiesto toho, čo svojmu ľudu sľúbil v predvolebnej kampani (dosiahnuť s Rusmi mier), pomohol Spojeným štátom vtiahnuť región do zničujúcej vojny.

Len hlupák alebo žoldnier informačnej vojny to nevidí

Dnes už len hlupák alebo žoldnier informačnej vojny nevidí, že cieľom nie je oslobodiť Ukrajinu, ale rozložiť Rusko, že tento zámer naráža na záujmy Číny, Indie a Iránu a že sa nemôže skončiť inak ako katastrofou. Ani ruská agresia nám nesmie dovoliť zabudnúť na to, že ten, kto tu viac ako dve desaťročia permanentne devastuje svetový poriadok, medzinárodné právo a globálnu bezpečnosť, sú Spojené štáty, ktoré svojimi vojenskými agresiami v bývalej Juhoslávii, Afganistane, Iraku, Sýrii, Líbii vyvolali protitlak a reakciu čoraz silnejších a asertívnejších mocností. Ak nebudeme myslieť dopredu a nevyvineme maximálnu energiu na dosiahnutie mieru, z ktorého sa dnes kaviarenski povalači vysmievajú rovnako ako pred prvou svetovou vojnou, sledujeme prvé dejstvo apokalyptického zápasu o budúcu podobu sveta.

Považujem za šialené, že v čase, keď v našich nemocniciach umierajú ľudia na vyliečiteľné choroby a nedostatok lekárskeho prístroja, denník Aktuality.sk propaguje zbierku na dron pre ukrajinskú armádu. A na čom je postavený hodnotový systém ľudí, ktorých síce privádza do vývrvky okiadanie Tisa okrajovými skupinkami, ale ktorí bagatelizujú štátnu glorifikáciu Banderu?

Nezúfajte však z tohto eldoráda pokrytectva a krízy ľudskosti

Pamätajte, že každá takáto chorá doba sa raz pominie. Už teraz ma viac ako prekáračky s týmito lotrami zaujíma, ako usporiadame novú spoločnosť založenú na kultúre mieru. Lebo to považujem za oveľa dôležitejšie ako hádky s ľuďmi, ktorí nie sú ani dosť morálni, ani dosť vzdelaní na to, aby ich osvietilo poznanie. Vy, ktorí ešte veríte v mier a spravodlivosť, neupadajte na duchu. Svet vás ešte bude potrebovať.

Je mi ľúto, že vianočné prímery, ktoré má dlhú tradíciu najmä v Európe, neocenil nijaký európsky politik. Ako sa píše v stanovisku OSN, akékoľvek prerušenie bojov a možnosť dať vydýchnuť si trpiacemu obyvateľstvu je vítané. Všetkým pravoslávny veriacim, najmä tým na Ukrajine, želám

pokojné prežitie vianočných sviatkov a nádej, že mier je už blízko. Christos Raždajetsja – Slavite Jeho!

ZDROJ: Facebook Eduard Chmelár